Β.Δ. 625 τῆς 4/12-10-71 (Α 196). Περὶ ἀναγνωρίσεως ὀνομασιῶν προελεύσεως οἴνων.

Ἄρθρ. 1.—1. Ἡ ὀνομασία προελεύσεως «ΑΤΤΙΚΗ» τυγχάνει ἁπλῆ, ἀναγνωρίζεται δὲ καὶ προστατεύεται προκειμένου περὶ οἴνου λευκοῦ ξηροῦ, παρασκευαζομένου ἐκ σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Σαββατιανό, προερχομένων ἐξ ἀμπελώνων τῶν Δήμων Σπάτων, Κρωπίας, Κερατέας, Λαυρεωτικῆς καὶ Ἀχαρνῶν καὶ τῶν Κοινοτήτων Μαρκοπούλου Μεσογείων (πλὴν τῆς περιοχῆς Βραυρῶνος), Ραφίνας, Πικερμίου, Παλλήνης, Παιανίας, Καλυβίων Θορικοῦ, Κουβαρᾶ, Ἀναβύσσου, Παλαιᾶς Φωκαίας, Ἁγίου Κωνσταντίνου, Κρυονερίου, Ἁγ. Στεφάνου, Σταμάτας, Δροσιᾶς, Νέας Μάκρης, Μαραθῶνος, Γραμματικοῦ, Βαρνάβα Καπαδριτίου, Πολυδενδρίου, Ἀφιδνῶν, Μαλακάσης Αὐλῶνος, Ὠρωποῦ, Σκάλας Ὠρωποῦ, Ν. Παλατίων, Συκαμίνου Μαρκοπούλου Ὠρωποῦ καὶ Καλάμου τῆς Ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Ἄρθρ. 2.—Ἡ ὀνομασία προελεύσεως «ΚΑΝΤΖΑ» τυγχάνει ἁπλῆ, ἀναγνωρίζεται δὲ καὶ προστατεύεται προκειμένου περὶ οἴνου λευκοῦ ξηροῦ, παρασκευαζομένου ἐκ σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Σαββατιανό, προερχομένων ἐξ ἀμπελώνων τῆς περιοχῆς «ΚΑΝΤΖΑ» τῆς Κοινότητος Παλλήνης Ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Ἄρθρ. 3.—Ἡ ὀνομασία προελεύσεως «ΜΑΝΤΙΝΕΙΑ» τυγχάνει ἁπλῆ, ἀναγνωρίζεται δὲ καὶ προστατεύεται προκειμένου περὶ οἴνου λευκοῦ ξηροῦ, παρασκευαζομένου ἐκ σταφυλῶν τῶν ποικιλιῶν Μοσχοφίλερο καὶ Ἀσπροῦδες, προερχομένων ἐξ ἀμπελώνων τοῦ Βορείως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Μαντινειακεῦ πεδίου, περιλαμβάνοντος τοὺς Δήμους Τριπόλεως καὶ Λεβιδίου καὶ τὰς Κοινότητας Κάψης, Σιμιάδων, Δάφνης Πικέρνης, Σάγκας, Νεστάνης, Λουκᾶ, Ζευγολατιοῦ καὶ Παρθενίου τῆς Ἐπαρχίας Μαντινείας, ἐξαιρουμένων τῶν βαλτωδῶν ἐδαφῶν.

Β.Δ. 632 τῆς 4/12-10-71 (Α 196). Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 24/2-11-3-1955 Β. Διατάγματος περὶ φυστάσεως Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον μόνον.—1. Ἡ παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 24.2—11.3.1955 Β.Δ. τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως: 4. Ὁ βοηθηματοῦχος ἢ οἱ κληνονόμοι τούτου ὑποχρεοῦνται νὰ προσάγωσι κατ' ἔτος ἢ καὶ συντομώτερα διαστήματα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πιστοποιητικόν, ὅτι, οὐδεμία ἐπῆλθεν εἰς τὴν προσωπικὴν ἢ οἰκογενειακὴν αὐτῶν κατάστασιν μεταβολὴ ἐπιφέρουσα τὴν διακοπὴν ἢ ἐλάττωσιν τοῦ βοηθήματός των.—2. Ἡ παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 24.2—11.3.1955 Β.Δ. τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως: 5. Τὸ βοήθημα καταβάλλεται εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον αὐτοπροσώπως ἢ εἰς τὸν δυνάμει συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου πληρεξούσιον αὐτοῦ ἐπιτρεπομένη εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ.Σ. τῆς καταβολῆς ἐπὶ τῇ βάσει ἐξουσιοδοτικῆς ἐπιστολῆς τοῦ δικαιούχου ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ν.Δ. 1001 τῆς 9/12-10-71 (Α 197). Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν. 4467/65, περὶ ἱδρύσεως ἐν Ἀθήναις Μουσείου Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀνατολικῆς τέχνης ὑπὸ Ἰωάννου Δ. Πασσᾶ καὶ Δεσποίνης Ι. Πασσῆ καὶ τοῦ τροποποιήσαντος αὐτὸν Α.Ν. 90/67.

Ἄρθρ. 1.—1. Εἰς τὸ διὰ τοῦ Ν. 4467/65 συσταθὲν Ἵδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μουσεῖον Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀνατολικῆς Τέχνης», μεταβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Δωρεὰν δυνάμει τοῦ παρόντος, κατὰ πλήρη κυριότητα δημοσία ἐν Ἀθήναις ὑπὸ στοιχεῖα Β.Κ. 1237 οἰκοπεδικὴ ἔκτασις ἐπιφανείας δώδεκα χιλιάδων τετρακοσίων εἴκοσι (12.420) περίπου τετραγωνικῶν μέτρων, ἥτις προκύψασα λόγῳ κυκλοφοριακῆς ἀναδιατάξεως τῆς πρὸ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων ὁδοῦ Μουστοξύδη, καὶ ἀναφερομένη ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΑΒΓΔΑ εἰς τὸ συνταχθὲν ὑπὸ χρονολογίαν Αὔγουστος 1970 σχεδιάγραμμα ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων Ι. Παπακριβοπούλου, θέλει χρησιμοποιηθῆ ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος διὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀνέγερσιν δαπάναις τῶν Ἱδρυτῶν αὐτοῦ, ἀναλόγου κτιριακοῦ συγκροτήματος, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ στέγασιν καὶ ἐγκατάστασιν τοῦ Μουσείου τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ρηθέντος νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Α.Ν. 90/67.—2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιβαλλομένη μεταβίβασις, εἶναι ἀπηλλαγμένη ἀπὸ παντὸς φόρου, τέλους, βάρους καὶ ἐν γένει δικαιώματος, τεθεσπισμένου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ οἱουδήποτε τρίτου, ἀτελὴς δὲ κατὰ πάντα εἶναι καὶ ἡ καταχώρησις εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν τῆς τοιαύτης μεταβιβάσεως, ἥτις συντελεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ἱδρύματος.—3. Τὸ μεταβιβαζόμενον ἀκίνητον τελεῖ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ἀναπαλλοτριώτου ὑπὸ τοῦ κτωμένου Ἱδρύματος ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος τῆς σχετικῆς περὶ μεταβιβάσεώς του εἰς τρίτους δικαιοπραξίας.—4. Ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δὲν παραδοθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Ἱδρύματος ἡ παραχωρουμένη ἔκτασις διὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀνέγερσιν τοῦ Μουσείου, αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 4467/65, τοῦ Α.Ν. 90/67 καὶ τοῦ παρόντος ἀποβάλλουν πᾶσαν ἰσχύν, τῶν Ἱδρυτῶν δικαιουμένων ὅπως ἀνακαλέσουν τὴν προσφοράν των καὶ χρησιμοποιήσουν ἐλευθέρως καὶ ὡς ἰδίαν των περιουσίαν τὰ ἐκχωρούμενα καλλιτεχνήματα.—5. Ἀνακαλεῖται διὰ τοῦ παρόντος πᾶσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γενομένη μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸ Ἵδρυμα παραχώρησις ἀκινήτου εἴτε βάσει τῶν διατάξεων τῶν Ν. 4467/65, Α.Ν. 90/67 καὶ Α.Ν. 1331/49, «περὶ παραχωρήσεως ἀκινήτων τινῶν τοῦ Δημοσίου καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς νομοθεσίας περὶ Δημοσίων κτημάτων», εἴτε οἱουδήποτε ἑτέρου νόμου.

Ἄρθρ. 2.—1. Οἱ Ἱδρυταὶ τοῦ Μουσείου πρὸς ἔκδοσιν τῆς κατὰ νόμον ἀδείας ἀνεγέρσεως τῶν κτιριακῶν του ἐγκαταστάσεων, ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλουν εἰς τὸ γραφεῖον Πολεοδομίας Ἀθηνῶν, ἐντὸς μὲν διμήνου ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παραδόσεως τῆς κατοχῆς τοῦ ἀκινήτου, ἀρχιτεκτονικὴν μελέτην καθορίζουσαν μόνον τὴν ἐξωτερικὴν μορφὴν τοῦ κτιριακοῦ, συγκροτήματος ἐντὸς δὲ ἑξαμήνου ἀρχομένου ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόσεως, πλήρη μελέτην.—2. Ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὸν δικαίωμα τῶν Ἱδρυτῶν πρὸς διαρύθμισιν κατὰ τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀπεριόριστον ἐξ οἱασδήποτε διατάξεως νόμου ἢ ἀδείας δημοσίας ἀρχῆς κρίσιν των τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Μουσείου καὶ τῶν λοιπῶν χώρων τοῦ συγκροτήματος, τὸ ὕψος τῶν οἰκοδομημάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν προθεσμίαν ἐνάρξεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν πρὸς ἀνέγερσίν του, ἰσχύουν τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 90/67 σχετικῶς ὁριζόμενα.—3. Ἡ περάτωσις τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου τοῦ Μουσείου καὶ τῶν λοιπῶν βοηθητικῶν αὐτοῦ χώρων συντελεῖται τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου πολεοδομικοῦ γραφείου τῆς σχετικῆς ἀδείας. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παρατείνηται μέχρις ἑνὸς ἔτους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειάν της, ἄνευ ὑπαιτιότητος τῶν Ἱδρυτῶν ἢ τῶν ὀργάνων τοῦ Ἱδρύματος, καταστῇ ἀνέφικτος ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου.

Ἄρθρ. 3.—Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται νὰ παράσχῃ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐν συνόλῳ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος ἢ τῶν Ἱδρυτῶν αὐτοῦ ἐξυπηρέτησιν καὶ ἐν γένει ἐξόφλησιν ληφθέντος ἢ ληφθησομένου ὑπὸ τούτων δανείου, παρ' οἱουδήποτε νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, πρὸς ἀνέγερσιν τῶν κτιριακῶν συγκροτημά-